

[Lønger]

lingen under hospitalsindlæggelse. Det var et led i deres rutine først at tale med patienterne ambulant ved fire eller fem lejligheder, således at de kunne få en så fuldstændig livshistorie som muligt og en god personlig kontakt kunne blive etableret med den pågældende og også med hans pårørende. Herefter blev han indlagt på hospitalet i 2-4 uger. I løbet af de første dage fik han simpel psykoterapi under påvirkning af pentotal for at introducere ham til forestillingen om psykoterapi ved hjælp af stoffer. Ganske vist skriver de herrer i en instruktion til plejepersonalet:

»Ingen særlig forbedrelse er påkrævet.«

Men instruktionen handler faktisk kun om sygeplejerskens rolle før LSD-sessionen.

Redegørelsen fra ministeren er også inde på det, Thomas Lings sagde på konferencen. Redegørelsen refererer, at patienterne kunne gennemarbejde deres følelser på egen hånd, forudsat at de vidste, at en terapeut eller en sygeplejerske stod til rådighed. Men ministeren glemmer at fortælle, at i det samme indlæg sagde samme Thomas Lings, at alle patienter kom til samtale i mindst en time mellem sessionerne, og at deres rapporter dannede grundlag for det terapeutiske interview. Han gjorde sig også til talsmand for, at patienterne i tvivlstilfælde kom oftere til samtale, og at de fik hans telefonnumre ugen igennem. De blev opfordret til at ringe, hvis de følte sig foruroligede, og kunne nogle gange, hvis de havde det dårligt, tilbringe weekenden sammen med ham. Det er også noget andet end Frederiksbergmetoden og hele det grundlag, ministeren bygger sin afvisning på.

Endelig henviser ministeren til Ditmann, Haymann og Wicklesey og fortæller bl.a. om 74 personer, de har efterundersøgt, efter at de har fået LSD, og hvor ministeren siger, at der ikke blev benyttet psykoterapi. Ministeren siger på et senere tidspunkt, at man havde grund til at tro, at LSD-oplevelsen i sig selv havde terapeutisk virkning. Men ministeren glemmer at fortælle, at det, der her helt klart og oplagt var tale om, ikke var behandling, men noget, som de pågældende selv opfattede som forsøg. Man kan da ikke på den baggrund tage det til indtægt for, at det var en forsvarlig behandling, som foregik.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 76:

Forslag til lov om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v.

Af Hans Hækkerup (S) m.fl.

(Fremsat 15/11 85).

Sammen med denne sag foretoges den sidste på dagsordenen opførte sag, nemlig:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 77:

Forslag til lov om ændring af lov om beskatning af indkomst i forbindelse med kulbrinteindvinding i Danmark (kulbrinteskatteloven) og lov om ansættelse og opkrævning m.v. af skat ved kulbrinteindvinding.

Af Hans Hækkerup (S) m.fl.

(Fremsat 15/11 85).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

De to socialdemokratiske forslag, der nu skal behandles, har begge til formål at stramme beskatningen af indkomst ved olie- og gasindvinding.

Det ene forslag, nr. L 76, vedrører selskabsskattelovens § 12, som angår den skattemæssige behandling af en i Danmark hjemmehørende virksomhed, der kontrolleres af en udenlandsk virksomhed. Det andet forslag, nr. L 77, går ud på en ændring af kulbrinteskatteloven.

Jeg kan med det samme sige, at regeringen klart må tage afstand fra den foreslåede ændring af selskabsskattelovens § 12. Den nuværende bestemmelse i denne paragraf går i